

Petri hyspani

Relatiuū est duplex. Uno mō relatiuū est cui⁹ esse est ad aliud se habere. ⁊ hoc relatiuū ē vnū de decē p̄dicamentis. Aliud est relatiuū qđ est añ late rei recordatiuū. qz vt vult **P**riscian⁹ in minori suo volumine. Relatio est ante late rei recordatio. vt fortes currit qui mouet. ibi hoc relatiuū qui facit recordationem siue relatōem de forte. qđ est res añ lata. **O**missis autē relatiuis s̄m p̄mū modū. de relatiuis scđo mō hic intendimus.

Iste est tractat⁹ scđs puoz logicaliū in quo postq̄ pe. hys. determinauit de sup̄pōnibz terminoz absolutoz. p̄nter exe qđ de sup̄pōnibz terminoz respectiuoz. Et rō ordinis est. qz sup̄pō terminoz respectiuoz p̄supponit sup̄pōnem terminoz absolutoz. qđ eā sequit. **A**n̄s p̄bat. qz relatiua supponūt sua añcedētia. ⁊ añcedētia s̄z absoluta. qđ rō est. qz sup̄pō d̄ analogice de terminis supponētibz. ⁊ p̄mo d̄ de illis qđ p̄ncipali⁹ supponūt. s̄z isti sunt termini absoluti. qz termini respectiuū s̄z acc̄ta respectiua. ⁊ qđ nō puenit eis sup̄pō nisi gr̄a suoz acc̄tiū. **P**rimo qđ diuidit relatiuū vt eliciat mēbz suo p̄posito aptū. **D**icēs. relatiū d̄ dupl̄. qz aliqđ est relatiuū logicale. ⁊ ē cui⁹ totū esse est ad aliud quodā mō se h̄t. ⁊ sic est vnū de decē p̄dicamentis. Aliud est relatiuū gr̄amaticale. ⁊ est ante late rei recordatiuū. Et illā def̄i nitōem p̄bat p̄ locū a iugatis. nā relatio est añ late rei recordatio. qđ relatiuū est añ late rei recordatiuū. **A**n̄s est p̄sciani in maiori volumine. Et solū de relatiuo gr̄amaticali est hic ad p̄positū.

Ad Relatiua nō sup̄pōnūt. qđ sup̄flue h̄ agit de eoz sup̄pōnibz. **A**n̄s p̄bat. qz s̄z adiectiua. s̄z adiectiua copulār. qđ **O**dm qđ adiectiua capiunt dupl̄. vno⁹ adiectiue. ⁊ sic copulār. Alio⁹ mō accipiūt adiectiua inq̄sum in eis includunt aliq̄ subst̄tiua. ⁊ sic p̄nt supponere gr̄a subst̄tiui inq̄clusi. tūc d̄ qđ si capiant relatiua gr̄a suoz añcedētiū put includūt añcedētia sic supponūt. qz tūc s̄m s̄catōem s̄z subst̄tiua. **E**t qđ d̄. ex isto sequeret qđ relatiuū acc̄ntis nullo⁹ supponeret. cui⁹ tñ oppositū postea practicabitur.

Sequela p̄bat. qz nō p̄ supponere gr̄a sui. vt dictū est nec gr̄a añtis. qz tale añs nō supponit cū sit adiectiū. **O**dm qđ supponere capit dupl̄. vno⁹ mō p̄p̄ie. ⁊ sic solū termini subst̄tiui supponūt. vel illa qđ includūt in se terminū subst̄tiū. ⁊ sic relatiua acc̄ntiū non supponūt. Alio mō accipiūt supponere tr̄assumptiue. put s̄z tr̄assumit ad suū genus qđ est acceptio. ⁊ sic etiā relatiua acc̄ntis supponūt. i. accipiūt p̄ eodē cuz suo añcedente. **E**t qđ pe. hys. hoc intendat p̄z ex ordine quez obseruat. qz in p̄mo tractatu agit de sup̄pōne terminoz absolutoz. quibz puenit sup̄pō s̄m se. **D**einde in seq̄tūdo quo ad eius p̄ncipiū de relatiuis subst̄tiue. que supponūt gr̄a acc̄ntiū. **E**t in fine determinat de relatiuis acc̄ntiū quibz non puenit suppositio nisi gratia generis. qz genus suppositionis qđ est acceptio p̄ tr̄assumit p̄ ipsa suppositioe. qz est regula de tr̄assumptōe s̄m rethores qđ inferius potest

f. i.